

Sygn. akt VI Gz 109/19

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Krepski

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2019 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...)i Spółka jawna w S.

przeciwko Ł. R.

o zapłatę

w przedmiocie wniosku pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie opłaty od apelacji

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w T.z dnia 19 marca 2019 r., sygn. akt V GC 1598/17

postanawia

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 19 marca 2019 r. Sąd Rejonowy w T. oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie postaci opłaty od apelacji, gdyż nie wykazał on, że nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Sąd ten podkreślił, iż w świetle przedłożonych przez pozwanego dokumentów nie sposób jest ustalić rzeczywisty stan majątkowy pozwanego. Tym nie mniej wynika z nich, że pozwany osiągał dochód z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej oraz ponosił znaczne wydatki zaspokajając również zobowiązania na rzecz swoich wierzycieli. Zdaniem Sądu Rejonowego planowanie swoich wydatków bez uwzględnienia środków na prowadzenie procesów sądowych i obronę swoich praw jest naruszeniem równoważności w traktowaniu swoich powinności finansowych w sytuacji, gdy wydatki na ko stosunku do innych wydatków (k.233-234).

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwany zaskarżając je w całości wniósł o jego zmianę poprzez zwolnienie pozwanego od kosztów sądowych w zakresie opłaty od apelacji. Nie godząc się ze stanowiskiem Sądu Rejonowego zarzucił mu naruszenie art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji nie zwolnienie pozwanego od kosztów sądowych. W uzasadnieniu podkreślił, że pomimo bycia profesjonalistą w obrocie gospodarczym nie jest w stanie przewidzieć czy będzie posiadał środki zarówno na koszty związane z prowadzeniem działalności jak i na wydatki na prowadzenie procesów sądowych (k.238-239).

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Zażalenie pozwanego jako bezzasadne podlegało oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

Sąd Okręgowy podziela w całości ustalenia faktyczne i ocenę prawną zdarzeń przedstawioną przez Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia. W szczególności wbrew zarzutom zażalenia Sąd Rejonowy dokonał trafnej oceny przedmiotowego wniosku w świetle art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, który to przepis uzależnia ewentualne uwzględnienie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych złożonego przez osobę fizyczną od wykazania, że nie jest ona w stanie ponieść tych kosztów bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.

W realiach niniejszej sprawy brak jest podstaw do przyjęcia, że pozwany wykazał, że rzeczywiście nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych w postaci opłaty sądowej od apelacji 2.478 zł bez uszczerbku utrzymania siebie i swojej rodziny, co w świetle art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wyklucza możliwość uwzględnienia jego zażalenia. Należy podkreślić, iż Sąd Rejonowy dokonał trafnej oceny sytuacji majątkowej pozwanego, którą Sąd odwoławczy w całości podziela i odwołuje się do tych argumentów bez potrzeby ich ponownego przywoływania, skutkującej odmową przyznania pozwanemu zwolnienia od kosztów sądowych.

W ocenie Sądu Okręgowego podnoszona w zażaleniu okoliczność nie ma istotnego znaczenia w sytuacji, gdy jak wynika to z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, pozwany posiada środki, z których może uiścić należną opłatę od apelacji. Trafnie też podkreśla się w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, iż pozwany, będąc przedsiębiorcą prowadzącym działalność gospodarczą, powinien planować wydatki w powiązaniu z wydatkami wynikającymi z działalności gospodarczej i rozdysponowywać posiadane środki pieniężne mając na uwadze koszty procesów toczących się z jej udziałem i nie traktować preferencyjnie należności prywatnoprawnych, które mają równy status z należnościami Skarbu Państwa. Należy też podkreślić, iż przedsiębiorcy, do których zalicza się pozwany, powinni być przygotowani do ponoszenia takich kosztów – prowadzenie procesów sądowych jest praktycznie nieodłącznym elementem działalności gospodarczej i stanowi element właściwego zarządzania.

Reasumując, z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy postanowił jak na wstępie.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)